

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ο ΘΕΛΛΟΣ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Ι. ΒΕΡΑΗ

ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΤΕΝΑ

1906

ΠΡΟΣΩΠΑ

Όθελλος, μαύρος στρατηγός του Ένετικού στρατού
 Ίαγος
 Κάσσιος
 Ροδερίγος, εύγενής Ένετός
 Λουδοβίκος
 Μοντζνος
 Είς κήρυξ
 Δυσδεμόνα
 Αιμίλια, σύζυγος του Ίαγου

Όξύφωνος
 Βαθύφωνος
 Όξύφωνος
 Όξύφωνος
 Βαθύφωνος
 Βαθύφωνος
 Βαθύφωνος
 Όψίφωνος
 Μεσοφωνος

Στρατιώται και ναύται τής Ένετικής Δημοκρατίας. Εύγενείς Ένε-
 τοί. Κύπριοι άμφοτέρων των φύλλων. Πολεμιστάι Έλληνες. Άκλι-
 ματοί, Άλβανοί.

Η σκηνή εις μίαν παράλιον πόλιν τής Κύπρου.

Έποχή: Τέλη του ΙΕ' αιώνας.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

ΟΘΕΛΛΟΣ

Πράξις Πρώτη

(Το έξωτερικόν ενός Φρουρίου)

*Καπηλείου. Προς τὸ βάθος τῶν ἐπιπέδων ἢ θάλασσα. Εἶρε γῆξ.
 Δασγαλά, βροταί, καταίγτε.*

Πλῆθος Κυπρίων καὶ ἄλλων στρατιωτῶν μετὰ φρίκης παρατηροῦν πλοῖον τι κινδυνεύον εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὸ πλοῖον εἶνε Μουσουλμανικόν καὶ ὅλοι δέοντι νὰ καταβυθισθῆ. Αἰφνης τὸ τηλεβόλον κροτεῖ εἶνε τὸ τοῦ Δουκικοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον περιβολεῖ κατὰ τοῦ Όθωμανικοῦ.

Εἰσέρχεται πλῆθος γυναικῶν τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν ἀνδρῶν συνοσεῖ τὰς εὐχὰς του ὅπως ὁ Όθελλος ἐξέλθῃ νικητὴς τῆς πάλης κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου.

Πράγματι ὁ Μαύρος κατορθοῖ νὰ καταβυθίσῃ τοῦτο βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς τρομερᾶς τρικυμίας.

Όλοι εὐχαριστοῦν τὸν Όψιστον διὰ τὴν ἐκβατὴν ταύτην τῆς πάλης, ἐκτὸς τοῦ Ίαγου ὅστις ἠύμετο ἐνδομύχως ὅπως ἡ θάλασσα γίνῃ τάφος τοῦ γενναίου στρατηγοῦ. Οὗτος ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τοῦ Κάσσιου καὶ ἄλλων στρατιωτῶν εἰσέρχεται καὶ ἀναγγέλει ὅτι ὁ ἐχθρικός τύφος ἐτάφη ὑπὸ τὰ κύματα.

Τὰ πλήθη ἐπευφημοῦσι τὸν στρατηγὸν καὶ ἀνάπτουσι δάδας.

Μόνος ὁ ζηλόρθονος Ἰάγος σκέπτεται τίνι τρόπῳ νὰ καταστρέψῃ τὸν στρατηγὸν· καταρεύει δὲ εἰς τὸν Ροδερίγον ὃν ἀρχίζει περιπαίζων διὰ τὸν πρὸς τὴν Δυσδαιμόνα ἔρωτά του, ἥτις ἐν τούτοις ἡγάπα τὸν Ὁθέλλον.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην εἰσέρχεται εἰς τὸ κληλεῖον ἐν τῷ ὄπωρῳ ἡ εὐθυμία εὐρίσκετο εἰς τὸ κατακορυφόν, ὁ Κάσσιος κατὰ τοῦ ὁποίου παρὰ πονεῖται ὁ Ἰάγος πρὸς τὸν Ροδερίγον ὅτι ἀνῆλθεν τόσον ταχέως εἰς μέγα ἀξίωμα ἐνῶ αὐτὸς οὐδολως ἠδυνήθη νὰ προβιβασθῇ.

Ὁ Κάσσιος μετ' ἄλλων, κάθηται περίξ τράπεζης τινὸς ἔχων ἐνώπιόν του οἶκλιν οἶνου. Ὁ Ἰάγος πλησιάζει καὶ ζητεῖ νὰ πληρώσῃ ἐκ νεύου τὸ ποτήριόν του. Οὗτος ὁμως ἀρνεῖται ἐπειδὴ εἶχε πῖε ἤδη ἀρκετόν. Τότε ὁ ραδιοῦργος λέγει, ὅτι πρέπει νὰ τὸ πῖε εἰς ὑγιεῖαν τῶν γάμων τοῦ Ὁθέλλου καὶ τῆς Δυσδαιμόνας, οὗτος στέργει ἀμέσως, ἐνῶ ὁ Ἰάγος δεικνύει εἰς τὸν Ροδερίγον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λογῶν του.

Ὁ Κάσσιος δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ οἶνου καὶ ἀρχεται νὰ παραληρῇ. Βλέπων ὁ Ἰάγος ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή, ἐξάπτει κατ' αὐτοῦ τὸν Ροδερίγον ὅστις ἀρχεται φιλονεικῶν μετὰ τοῦ Κασσίου.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρίσκει αὐτοὺς ὁ Μοντάνος, ὅστις ζητεῖ νὰ τοὺς διαχωρίσῃ ἐνῶ ὁ Κάσσιος συρεῖ ἐκ τῆς θηκῆς τὴν σπάθην καὶ ἐπιπίπτει.

Πανικός καταλαμβάνει τοὺς πάντας· αἱ γυναῖκες ἀρχοῦνται κρρυγάζουσαι.

Αἴρνης εἰσέρχεται ὁ Ὁθέλλος καὶ πάντες σιωποῦσι. Ἐρωτᾷ τὸν Ἰάγον διὰ τὰ συμβάντα καὶ οὗτος διηγεῖται ὡς τὸ συνέφερε τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ Μυῦρος διατάσσει νὰ καθαιρεθῇ τοῦ ἀξιωματοῦ ὁ Κάσσιος, ὅστις καὶ παραδίδει τὴν σπάθην.

Ἡ τάξις ἀποκαθίσταται ἀποχωροῦσιν ὅλοι καὶ μένουσιν μόνοι ὁ Ὁθέλλος μετὰ τῆς Δυσδαιμόνας. Τότε ὁ στρατηγὸς ἐξομολογεῖται εἰς τὴν κόρην τὸν ἔρωτά ὑπ' οὗ ἐφλέγετο· εἰς τὸ αἶσθημα τοῦτο ἀνταποκρίνεται καὶ ἐκείνη ὀρκίζονται ἀμοιβαίαν πίστιν καὶ ἐνηγκαλισμένοι πορεύονται πρὸς τὸ φρούριον, ἐνῶ ἡ Σελήνη ἀνατέλλει.

Πράξις Βα

Ἰσόγειος αἶθουσα ἐν τῷ Φρουρίῳ.

Κῆπος.

Ὁ Ἰάγος, εἰς τὸ προαύλιον, συμβουλεύει τὸν Κάσσιον νὰ παρακαλέσῃ τὴν Δυσδεμόναν ὅπως τῇ μεσητεῖᾳ αὐτῆς τὸν συγχωρήσῃ ὁ στρατηγός, ὅστις ἦτο ἀκκαμπτος. Ὁ Κάσσιος ἀπομικρύνεται ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συμβουλὴν ἐνῶ ὁ ραδιοῦργος σκέπτεται τίνι τρόπῳ νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ὁθέλλου. Τὸ μόνον μέσον ὅπερ εὐρίσκει εἶνε νὰ ἐξέψῃ τὴν ζηλοτυπίαν αὐτοῦ.

Αἴρνης, φαίνεται διερχομένη τὸν κῆπον ἡ Δυσδεμόνα μετὰ τῆς Αἰμιλίας. Ὁ Ἰάγος κάμει νεῦμα εἰς τὸν Κάσσιον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συμβουλὴν του· οὗτος τότε πλησιάζει τὴν νέαν καὶ ἀρχεται συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῆς καθ' ὃν χρόνον περιπατοῦσι.

Ὁ ραδιοῦργος σκέπτεται ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα ἐκδικήσεως καὶ σπεύδει νὰ καλέσῃ τὸν Ὁθέλλον ἀπκλάσσειται ἐν τούτοις τοῦ κόπου τούτου, ἐπειδὴ ἐμφανίζεται οὗτος. Διὰ πλαγίων μέσων κατορθοῖ νὰ ὑποσκαψῇ τὴν καρδίαν τοῦ στρατηγοῦ διεγείρων τὴν ζηλοτυπίαν του.

Εἰς τὸν κῆπον φαίνεται ἡ Δυσδεμόνα, περιστοιχιζομένη ὑπὸ κυριῶν τῆς νήσου, παιδίων κυπρίων καὶ ἀλβανῶν ναυτῶν εἴτινες προσχωροῦντες τῇ προσπέρουσι κλαδούς κνηθισμένους καὶ ἀνθη. Ἄλλοι ἔδουσι, συνοδευόμενοι ὑπὸ μικρᾶς ἀρκῆς.

Ἡ Δυσδεμόνα δίδει βελάντιον πλήρες εἰς τοὺς κοιδούς, εἴτινες ἀναχωροῦσιν ἐνῶ ἐκείνη εἰσέρχεται ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ἀπ' εὐθείας πορεύεται πρὸς τὸν σύζυγον τῆς καὶ ζητεῖ συγχώρησιν διὰ τὸν Κάσσιον. Οὗτος ὁμως ἀποτόμως ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἦτο ὦρα, καὶ παρακαλεῖ νὰ μὴ τὸν ἐνοχλεῖ ἐπειδὴ αἱ μήνιγγές ἐφλέγοντο. Ἡ νεαρὰ γυνὴ σύρει τότε τὸ μανδύλιον ὅπως δέσει τὸ μέτωπον τοῦ Ὁθέλλου. Οὗτος ὁμως ρίπτει αὐτὸ μετ' ὀργῆς ἐπὶ τοῦ εδάφους, ἐνῶ ἡ Αἰμιλία τὸ λαμβάνει. Ὁ Ἰάγος πλησιάζει τὴν σύζυγόν του καὶ τῇ ἀφαιρεῖ τὸ μανδύλιον.

Ἀπαιτήσῃ τοῦ στρατηγοῦ πάντες ἀναχωροῦσι ἐκτὸς τοῦ Ἰάγου ὅστις κρύπτεται ὀλίγον περαιτέρω, μετὰ χαρᾶς βλέπων τὸ μανδύλιον, ὅπερ θὰ τὸ ἐχρησίμευεν ὡς μέσον ἐκδικήσεως. Αἴρνης καταλαμβάνεται

Ὑπὸ τοῦ Ὁθέλλου, κατορθοί ἐν τούτοις νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν μῆνιν αὐτοῦ καὶ ἀνοιξίᾳ ὀμιλίαν τῷ διηγείται ὅτι εἶχεν ποτὲ ἀκούσει τὸν Κάσσιον καθ' ὕπνον προφέροντα : « Ἐξισία Δυσδεμόνα, ὁ ἔρωσ μας κρύπτεται προφυλαττομεθα' αἱ οὐράνιαι ἐκτάσεις μᾶς περιβάλλουσι' ἡ κακὴ τύχη εἰς τὸν Μαῦρον σὲ ἔδωκε. » Λέγει πρὸς τούτοις ὅτι εἶδε τὸ μανδύλιον, τὸ πρῶτον δῶρον ὅπερ εἶχε κάμει τῇ Δυσδεμόνα, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κάσσιου.

Ἐν παραφροσῇ ὁ Ὁθέλλος ὀρκίζεται νὰ ἐκδικηθῇ.

Πρῶξις Γη

Ἡ μεγάλη αἰθούσα τοῦ φρουρίου. Εἰς τὰ δεξιὰ περιστάλλιοι συνθεόμενοι μετ' αἰθούσης

Ἐκ τοῦ περιστυλίου εἰς κῆρυξ, ἀναγγέλλει εἰς τὸν Ὁθέλλον ἐν τῇ αἰθούσῃ εὐρισκομενὸν μετὰ τοῦ Ἰάγου, ὅτι ἐφάνη ἤδη μακρόθεν ἡ ἐνετικὴ γαλέρα, ἡ κομίζουσα εἰς Κύπρον τοὺς πρέσβεις. Ἀπομακρυνθέντος τοῦ κῆρυκος, ὁ στρατηγὸς ἐξακολουθεῖ τὴν ὀμιλίαν μετὰ τοῦ Ἰάγου, ὅστις ὑπόσχεται νὰ τῷ φέρῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς σύζυγος του, ἥτις ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤρχετο.

Ὁ ραδιοῦργος πρὸς τούτοις, συνιστᾷ εἰς τὸν Ὁθέλλον φρονῆσιν καὶ ἀπομακρύνεται ὑπενθυμίζων αὐτῷ νὰ μὴ λησμονήσῃ τὸ μανδύλιον.

Ἐρχεται ἡ Δυσδεμόνα τὴν ὁποίαν ὑποδέχεται μὲ ποῖαν τινα ψυχρότητα ὁ Μαῦρος. Προσποιεῖται κεφαλαλίαν καὶ ζητεῖ παρὰ τῆς σύζυγος του νὰ τῷ ἐπιδέσῃ τὴν κεφαλὴν. Ἐκείνη ἐκβάλλει ἐν μανδύλιον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του· ὁ Ὁθέλλος ἐν τούτοις ἐπιμένει νὰ ἴδῃ τὸ μανδύλιον, ὅπερ τῇ εἶχε δωρήσει. Ἡ Δυσδαίμονα μετ' ἀπλοτήτος ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἔχασε, καὶ ἀλλάζουσα ὀμιλίαν ζητεῖ χάριν διὰ τὸν Κάσσιον, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς, ἐξακολουθεῖ ἀπαιτῶν νὰ ἴδῃ τὸ μανδύλιον, Αἴρνης δὲ λαμβάνων αὐτὴν ἐκ τῶν ὤμων, τὴν ἐξαναγκάζει νὰ παρατηρήσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τὴν ἐξορκίζει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶνε ἀθῶα καὶ πιστὴ πρὸς τὸν σύζυγόν της. Μετὰ λυγμῶν ἡ

δυστυχῆς γυνὴ, ἀπαντᾷ, ὅτι οὔτε ἰδέαν κἄν ἔχει διὰ τὰς ἐρωτήσεις του καὶ ὅτι οὐδέποτε παρέβη τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν της.

Ὁ Ὁθέλλος ἐν τούτοις δὲν πείθεται, ὑβρίζει αὐτὴν ἐταίραν καὶ ἀσυναίσθητως τὴν ὠθεῖ πρὸς τὴν ἐξόδον.

Ἐρχεται μετ' ὀλίγον ὁ Ἰάγος καὶ ἀναγγέλλει εἰς τὸν στρατηγὸν ὅτι ὁ Κάσσιος ἦτο ἐκεῖ καὶ ὅτι θὰ τῷ ἔφερε τῆς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας ἐζητεῖ.

Ὁ ραδιοῦργος πλησιάζει εἰς τὸν Κάσσιον καὶ συνδέει μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν, ἐνῶ ὁ Ὁθέλλος κεκρυμμένος ὀπισθεν ἐνὸς κίονος ἀκούει τὰ πάντα. Ὁ νεκρὸς ἀξίωματικὸς διηγείται εἰς τὸν Ἰάγον, πῶς εὗρεν ἐν ὠκεῖον μανδύλιον ἐν τῷ δωματίῳ του, ἐκβάλλει αὐτὸ καὶ τὸ δίδει εἰς τὸν ραδιοῦργον ὅστις προσποιεῖται ὅτι τὸ ἐξετάζει εἰς τροπὸν ὥστε νὰ τὸ ἴδῃ ὁ Ὁθέλλος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὁποίου ριζοῦται πλέον ἢ πεποιθήσις ὅτι ἐξηπατάτο.

Ἐν τούτοις ἀκουοῦνται αἱ σάλπιγγες, ἀγγέλλουσαι τὴν ἄριστον τῆς ἐνετικῆς τριήραως. Ὁ Κάσιος ἀναχωρεῖ καὶ ὁ Ἰάγος ὑπάγει πρὸς συνάντησιν τοῦ Ὁθέλλου, ὅστις πεισθεὶς περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς σύζυγος τοῦ ἀποφασιζέει νὰ τὴν πνίξῃ εἰς τὴν κλίνην της, κατὰ συμβουλήν τοῦ κκυούργου, πορευέται δὲ κατόπιν πρὸς ὑποδοχὴ τῶν πρέσβων σίτινες εἰτέρωγονται συνοδευόμενοι ὑπὸ ἄλλων εὐγενῶν τῆς δημοκρατίας, τῆς Δυσδαίμονος, τῆς Αἰμιλίας καὶ τοῦ Κάσσιου.

Ὁ Λουδοβίκος παραδίδει εἰς τὸν στρατηγὸν τὰς περὶ γαμηνίας τῆς εὐγενείας ἅς τῷ ἔπειπεν ὁ Δόγης, ἐνῶ ἡ Δυσδαίμονα νομίζουσα ὅτι εἶνε κατάλληλος ἡ στιγμὴ πλησιάζει τὸν Ὁθέλλον καὶ ζητεῖ χάριν διὰ τὸν Κάσσιον. Οὗτος ὅμως ἐξοργισθεὶς ἐρομᾷ ὅπως τὴν κτυπήσῃ κρατεῖται ἐν τούτοις παρὰ τῶν πρέσβων. Προσκαλεῖ εἶτα τὸν Κάσσιον καὶ ἐπισήμως τῷ ἀναγγέλλει ὅτι ὁ Δόγης διώριζεν αὐτὸν εἰς ὑψηλὸν ἀξίωμα ἐν Βενετίῃ καὶ ὡς διάδοχόν του ἐξελεγε ἐκείνον.

Ἀλλὰ, διὰ τῆς λύσεως τῆς κτύπησιν ἐκστρέφοντο ὅλα τὰ σχέδια τοῦ Ἰάγου, ὅστις κατορθοί νὰ πείσῃ τὸν Ροδερῖγον, τὴν νυκτὴ κρυφῶς νὰ φρονέσῃ τὸν Κάσσιον καὶ οὕτω μείνῃ διοικητὴς ἐκ νέου ὁ Ὁθέλλος.

Ἐπιτακτικῶς ὁ στρατηγὸς διατάσσει νὰ ἐκκνωθῇ ἡ αἰθούσα καὶ ἀποφασιζέει νὰ ἐκδικηθῇ τὴν σύζυγον τοῦ πνίγων αὐτὴν, ἐνῶ ἔξω τὰ πλήθη ἐπευφημοῦν τὸν Λέοντα τῆς Βενετίας.

Ποῦξις Δη

(Το δωμάτιον τῆς Δυσδαίμονος)

Κλίνη, προσευχητήριον, τράπεζα κ.τ.λ. Λαμπάς καίτε ἐνώπιον τῆς εἰκότος τῆς Παγαρίας. Εἶρε γῆξ.

Ἡ Δυσδαίμονα συνομιλεῖ μὲ τῆς Αἰμιλίας περὶ τοῦ συζύγου τῆς οὐ εἶδεν ἡσυχώτερον. Μιχὺρ ἐν τούτοις προαισθήματα πιέζουσι τὴν καρδίαν τῆς. Ἐν κατανόσῃ προσεύχεται, ἐνῶ ἡ φίλη τῆς διευθετεῖ τὴν κλίνην. Ἀναχώρει εἶτα αὐτὴ καὶ μένει μόνη γονυκλινῆς πρὸ τοῦ προσευχητηρίου. Πρελθοῦτος τῆς ὥρας πορεύεται νὰ κατκλιθῆ, ἐνῶ ἐπὶ τῆς φλοιᾶς μυστικῆς θύρας ἐμρανίζεται ὁ Ἐθέλλος. Πλησιάζει πρὸς τὴν κλίνην ὑπεγείρει τὰ πικραπετάματα καὶ μετὰ πάθους προκτῆσει τὴν κοιμωμένην Δυσδαίμοναν. Κύπτει καὶ τὴν ἀπάζεται ἐπανειλημμένως. Αἶρνης αὐτὴ ἐξυπνᾷ καὶ τὸν βλέπει. Ὁ Μιχὺρος λέγει ὅτι ἤλθε νὰ τὴν φονεύσῃ ἐπὶ τῆς κλίνης ἣν ἐβόλωνε μετὰ τοῦ Κάσσιου. Αὕτη ἐξάνίσταται κατὰ τῆς κατηγορίας τούτης, κλαίει καὶ ὀδύρεται ἐνῶ ἐκείνος ὑπὸ τῆς πικρορῶς τυρλοῦμενος τὴν πνίγει ἐπὶ τῆς κλίνης.

Αἶρνης κρούουν τὴν θύραν· εἰσέρχεται ἡ Αἰμιλία καὶ ἀγγέλλει ὅτι ὁ Κάσσιος ἐρόνευσε τὸν Ροδερίγον ἀποπειρηθέντα νὰ τὸν φονεύσῃ. Ἐν τούτοις ἤκούει στεναγμούς εἰς τὴν κλίνην· βλέπει τὴν Δυσδαίμοναν πνιγμένην καὶ ἐκβιάζει τὰς κορυφὰς αὐθωρεῖ εἰσέρχονται ὁ Λουδοβίκος, ὁ Κάσσιος καὶ ὁ Ἰάγος. Πάντες μένουσιν ἀπολιθωμένοι.

Ἡ Αἰμιλία τότε διηγεῖται εἰς τὸν Ἐθέλλον πῶς τὴν ἀφῆρεσε διὰ τῆς βίβας ὁ Ἰάγος τὸ μινδύλιον, ὅπερ, ὁ Κάσσιος προσθέτει, ὅτι εὔρεν ἐν τῷ δωμάτιῳ του.

Ὁ δὲ Μοντάνος ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἀποθηνήτων ὁ Ροδερίγος ἐξωμολογήθη εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς δολοποικίας τοῦ Ἰάγου, ὅστις βλέπων ἐκυτὸν ἀποκλυρθέντα λάθρα ἀναχωρεῖ.

Ὁ Ἐθέλλος ἐνοῶν τὸ μέγα ἐγκλημα ὅπερ εἶχε διαπραξῆι κατὰ τῆς τῆς ἀσπίλου συζύγου του, σῆρει τὸ ἐγκριδίον καὶ φονεύεται.

Γεώργιος Σκλάβος.